

עין משפט
גו בצוה

עו:

הערל פרק שמיני יבמות

מסורת הש"ס

עך א מיי מייס מבל
אסורי ביאה הלכה
זי סמן לזמן קר טשיע
אביע סמן ד טשיע ז
עב ב מיי עש הלכה ט
טשיע עש טשיע ז
ג מיי פ"ה מלכות
מלכה הלכה ז

תוספות ישנים

(א) וביבא או לא יורה
יחא עשאה שלמה דכל
זמן שלח מתיירה לא שייך
אסור מלמתיח רשעה
אסורי ביאה על הנהגת
דחייב משום נשיא ערין
לא תקן דע ביה דיעו של
המחזיק ימי קדוש שונאי
ט ליה ללא שני רין
בנעלה אכל כפרהיה לא
ישנה שלמה בנעלה קשה
אלא כיון דגריה קשה היי
נשאה דלא ביאה לה מלמתיח
לאסורי: דיי טשיע זן בני
דלא ללא בקהל יבמה
שהיי טס נז מותר ללא
בקהל דלא לחמין כה
מתיירה וכלל כל העולם
היי: ויי טשיע הלכה
היי: (דלמתיח כד"ה)
דלמתיח כד"ה: מלמתיח
אסורי למקומן דחייב מן
אכרעט טה אהן אה
מלמתיח וטשיע דגני עמון
נמי מתיח וטשיע אה טה
גני עמון טה לא מתיח
סוס זמן טשיע ערין לא טה
ללא בני מלמתיח מתיח מן
אכרעט טה וליח מתמחה
טו יבמה ויבמה
קאמר כהיה אהר ל ריע
ויכלל כל העולם כולו וי"ח
פרק טשיע ביאה וי"ח מתיח
היי אלו לעלמה וי"ח טשיע
בימי מלמתיח ערין לא כלל
אחוס מתיירה:

מוסף רש"י

אני מצרי ראשון. הוא
עלמו מתייר (קטור ט.ו.
אשרא לבני מצריה
שניה. בה מלמתיח גיורת
וגי מתיח. ששאה היא
עניש לגיורת. כיי טשיע
זן בני טשיע ודלו לט
בה ישראל דחייב מדוע
גני עמון טה נבדולגר מדוע
ירש מלמתיח אה גני עמון צערי יט
וגי הלילי חשנון כי שודעה וגו' הרי
משמע שנאומה עשה היו יושבים
במקומם ויבואה פדשה כמיב ואחר
כן אשיב אה טה עמון א"כ לא
כללם סמחריב ואס כללם חזרו
קודם שהתיירם נבדולגר וכן משמע
נמי בחלק שנמקומם היו בימי
נבדולגר דלמתיח אהר טה (מטהדרין דף
ל: עמון ומוחב טני ישי דישראל
היו שלחו לנבדולגר תה (ו) עליהו
וגרלה לר"י דגני יהודה גר עמוני
אחרין נבדולגר סמין נבדולגר
כללם נבדולגר ולא החריבה היינו
חורבן אכל נבדולגר כללם והחריב וליט
כל העולם כמיב לטמס (ו) וסורי
דף י"ב: דלמתיח לו סנהדרין לאחשורוש
סקיה הרבה קודם לאחשורוש ו"ל
גס ממוחב היו מעורב בהם והיו קורין
כרוז אס טה וס לא טה וף על פי
טעמם גס ט: 'שלמה' א מטיב טידי.

ותיפוק ליה משום דהויא מצריה ראשונה. פי' כגונט' ואפי"ה
קרי ליה חמנות וקשה דפשיטא דשיין בה חמנות דהא
תפסי בה קידושין וגרלה דפרין דהיאך נשאה שלמה הא מלמתיח
רשונה הווי וסורה בקהל א: ובי' תיבא הנך אויזו יעלמא. פי'

הא לא צריכא ליה (ו)ותיפוק ליה דהא מצריה
ראשונה היא וכי תיבא הנך אויזו לעלמא
והני אחרני נינהו והא תניא י"א ר' יהודה
מנימין גר מצרי היה לי חבר מתלמידי
ר"ע אמר אני מצרי ראשון ונשאתי מצריה
ראשונה אשיא לבני מצריה שניה כדי
שיהא בן בני ראוי לבא בקהל אמר רב פפא
אנן משלמיה ליקו ונתיב שלמה לא נסיב
מידי דכתיב ביה ימן הגוים אשר אמר ה'
אל בני ישראל את תבואו בהם והם לא
יבואו כבם אכן יטו את לבבכם אחרי
אלוהיהם בהם דבק שלמה לאהבה אלא
קשיא ויתחתן מותך אהבה יתירה שאהבה
מעלה עליו הכתוב כאילו נתחתן בה א"ל
רבינא לרב אשי והא אנן (ו) תנן פצוע
דבא וברות שפכה מותרים בגיורת ומשוחרת
הא בנתינה אסורי א"ל וליטעמך אימא
סיפא ואין אסורין אלא מלכא בקהל הא
בנתינה שרו י"א אלא את לביא למישמע
מיניה: מתני' ד"א עמוני ומואבי אסורים
ואיסורן איסור עולם אבל נקבותיהם מותרות
מיד מצרי ואדומי אינם אסורים אלא עד
שלשה דורות אחד זכרים ואחד נקבות ר"ש
מתיר את הנקבות מיד א"ר שמעון ק"ו

הדברים ומה אם במקום שאסר את הזכרים איסור עולם התיר את הנקבות
מיד במקום שלא אסר את הזכרים אלא עד שלשה דורות אינו רין
שנתיר את הנקבות מיד אמרו לו (ו) אם הלכה נקבל ואם לדון יש תשובה
אמר להם לא כי הלכה אני אומר: ג' מנא ה"מ א"ר יוחנן דאמר קרא
יבראות שאלו את דוד ויצא לקראת הפלשתי אמר אל אבנך שר הצבא כי
מי זה הנערך אבנך ויאמר אבנך דוד ויעניו המלך אם ידעתיו ולא ידע
ליה והכתיב ויאהבהו מאד ויהו לו נושא כלים אלא אהבה קא משאל
ואביבו לא ידע ליה והכתיב יהאיש בימי שאול זקן בא באנשים ויאמר רב
ואיתימא רבי אבא זה ישי אבי דוד שנכנס באוכלוסא ויצא באוכלוסא (ו) ה"ק
שאלו אי מפרין אתי אי מזרח אתי אי מפרין אתי מלכא הוי י"א שהמלך פורין
לעשות דרך ואין ממוחין בידו אי מזרח אתי חשיבא בעלמא הוי מ"ט אמר
ליה שאל עליה דכתיב וילבש שאול את דוד מדיו כמדתו וכתיב ביה
בשאלו משכמו ומעלה גבוה מכל העם א"ל דואג האדומי עד שאתה משאל
עליו אם הגון הוא למלכות אם לאו שאל עליו אם ראוי לבא בקהל אם לאו
מ"ט דקאת מרות המואביה א"ל אבנך תנינא (ו) עמוני ולא עמונית מואבי ולא
מואבי אלא מעתה ממוח ולא ממוח כתיב מום (ו) מצרי ולא מצרית
שאני הכא דמפרש מעמא דקרא (ו) על (ו) אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים דרכו
של איש לקדם ולא דרכה של אשה לקדם היה להם לקדם אנשים לקראת
אנשים ונשים לקראת נשים אישתיק מיד ויאמר המלך שאל אתה בן מי זה העולם
התם קרי ליה נער הכא קרי ליה עלם הכי קא אמר ליה הלכה נתעלמה מן
צא ושאל בבית המדרש שאל אמרו ליה עמוני ולא עמונית מואבי ולא מואבית
אקשי

וסיפוק ליה. דלפי' (ו) גיירה מלמתיח רשונה היא ואפי"ה קרי ליה
חמנות: הנך אויזו לעלמא. ממו ועטבו בימי פרעה וכי אהרן רממנא
מערבו רב: והני אחרני נינהו. אומות אחרים כלו וישבו באלמס:
אשיא לבני מלמתיח עניי. טמס אשיאנו מלמתיח רשונה היא בנה שני

לה דלמתיחן צפירקין ולקמן ע"ה. הלך
אחר פסוקן אלמלא לא אודו לעלמא
והני מלמתיח נינהו: לא נסיב מידי.
אלא לזנות היה מתכוין: דבק שלמה
לאהבה. ולא לאישות: והא אנן לא
סנן הכי. כי הך מתניתא דקמי
לעילט' פלוג דלא מותר נתינה:
גיורם ומשוחרתן אין. דלישראל
כשר נמי טריא: הא נתינה אסור.
ישראל מעליה דנקדושה קאי:
מתני' אס הלכה. שמעת מרכזין
שהנקבות מותרות מיד במלמי ודומי
נקבל ממך: ואס לדון. שאתה דן
ק"ו מעלמך יש טשונות להשיב ונמרה'
מפרש לה: לא כי. אפילו אני דן
מעלמי אין לכס טשונה דמפרש
במלמתיח ומ"מ הלכה אני אומר:
ג' ולא ידע ליה. שאלו לדוד:
כאולכוסא. שר על ס' רבוא:
שהמך פורין. דגרות של אחרים
לעשות לו דרך קצר מנימו לפדריה
או לכרמו: חשיבא בעלמא הוי.
דמפ' דחוס ביה סימני מלכות הלך
לא אפשר דלא הוי רישא: מאי
טעמא אמר ליה טל. מאי חזר
דמספיי מיניה ממלכותא: ממוח
כמיב מוס זר. כל טש טו מוס זרות:
אס

הדברים ומה אם במקום שאסר את הזכרים איסור עולם התיר את הנקבות
מיד במקום שלא אסר את הזכרים אלא עד שלשה דורות אינו רין
שנתיר את הנקבות מיד אמרו לו (ו) אם הלכה נקבל ואם לדון יש תשובה
אמר להם לא כי הלכה אני אומר: ג' מנא ה"מ א"ר יוחנן דאמר קרא
יבראות שאלו את דוד ויצא לקראת הפלשתי אמר אל אבנך שר הצבא כי
מי זה הנערך אבנך ויאמר אבנך דוד ויעניו המלך אם ידעתיו ולא ידע
ליה והכתיב ויאהבהו מאד ויהו לו נושא כלים אלא אהבה קא משאל
ואביבו לא ידע ליה והכתיב יהאיש בימי שאול זקן בא באנשים ויאמר רב
ואיתימא רבי אבא זה ישי אבי דוד שנכנס באוכלוסא ויצא באוכלוסא (ו) ה"ק
שאלו אי מפרין אתי אי מזרח אתי אי מפרין אתי מלכא הוי י"א שהמלך פורין
לעשות דרך ואין ממוחין בידו אי מזרח אתי חשיבא בעלמא הוי מ"ט אמר
ליה שאל עליה דכתיב וילבש שאול את דוד מדיו כמדתו וכתיב ביה
בשאלו משכמו ומעלה גבוה מכל העם א"ל דואג האדומי עד שאתה משאל
עליו אם הגון הוא למלכות אם לאו שאל עליו אם ראוי לבא בקהל אם לאו
מ"ט דקאת מרות המואביה א"ל אבנך תנינא (ו) עמוני ולא עמונית מואבי ולא
מואבי אלא מעתה ממוח ולא ממוח כתיב מום (ו) מצרי ולא מצרית
שאני הכא דמפרש מעמא דקרא (ו) על (ו) אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים דרכו
של איש לקדם ולא דרכה של אשה לקדם היה להם לקדם אנשים לקראת
אנשים ונשים לקראת נשים אישתיק מיד ויאמר המלך שאל אתה בן מי זה העולם
התם קרי ליה נער הכא קרי ליה עלם הכי קא אמר ליה הלכה נתעלמה מן
צא ושאל בבית המדרש שאל אמרו ליה עמוני ולא עמונית מואבי ולא מואבית
אקשי

אחרי אלהיהם בהם דרבק
שלמה לאהבה:
מלמתיח א יא א
יבראות אסורי אל אבנך
שר הצבא כי מי זה
דבער אבנך ויאמר אבנך
דוד ויעניו המלך אם
ידעתיו ששאלו א יא זה
ויבא דוד אל שאול
ויעניו לפני ויאהבהו
מאד ויהו לו נושא
כלים: שמואל א יא
דוד בן איש אפתיח
דוד מתיח מלכות יהודה
והשני ישי וזו ששנה
בימי והאיש כישי שאלו
זקן בא באנשים:
שמואל א יא
וילבש שאול את דוד
מדיו ונתן קובע נחשת
על ראשו וילבש אתו
שריו: שמואל א יא
ולו דוד בן ישי והשני
שאלו בחרו טוב ואין
איש מבני ישראל טוב
ממנו משכמו ומעלה
גבוה מכל העם:
שמואל א ט ב
לא יבא עמוני ומואבי
בקהל יי גם דוד עשירי
לא יבא ליהם בקהל יי
עד עולם: דברים ג ד
א לא יבא ממוח בקהל
יי גם דוד עשירי לא יבא
לו בקהל יי: דברים כ ג
לא תתעב אומי כי
אדוך הוא אל תתעב
מצרי כי גר היות
בארצו: דברים כ ג ח
על דבר אשר לא
קדמו אתכם בלחם
ובמים דרךך באתכם
במזמרים ואשר שבר
עליך את בלעם בן בעור
מפחור ארם נגדכם
לקללך: דברים כ ג ה
ויאמר המלך שאל
אתה בן מי זה העולם:
שמואל א יא ט

תורה אור השלם

1. מן הדינים אשר אמר
אל בני ישראל לא תבואו
בהם והם לא יבאו בבסי
אין את לבבכם
אחרי אלהיהם בהם דרבק
שלמה לאהבה:
מלמתיח א יא א
יבראות אסורי אל אבנך
שר הצבא כי מי זה
דבער אבנך ויאמר אבנך
דוד ויעניו המלך אם
ידעתיו ששאלו א יא זה
ויבא דוד אל שאול
ויעניו לפני ויאהבהו
מאד ויהו לו נושא
כלים: שמואל א יא
דוד בן איש אפתיח
דוד מתיח מלכות יהודה
והשני ישי וזו ששנה
בימי והאיש כישי שאלו
זקן בא באנשים:
שמואל א יא
וילבש שאול את דוד
מדיו ונתן קובע נחשת
על ראשו וילבש אתו
שריו: שמואל א יא
ולו דוד בן ישי והשני
שאלו בחרו טוב ואין
איש מבני ישראל טוב
ממנו משכמו ומעלה
גבוה מכל העם:
שמואל א ט ב
לא יבא עמוני ומואבי
בקהל יי גם דוד עשירי
לא יבא ליהם בקהל יי
עד עולם: דברים ג ד
א לא יבא ממוח בקהל
יי גם דוד עשירי לא יבא
לו בקהל יי: דברים כ ג
לא תתעב אומי כי
אדוך הוא אל תתעב
מצרי כי גר היות
בארצו: דברים כ ג ח
על דבר אשר לא
קדמו אתכם בלחם
ובמים דרךך באתכם
במזמרים ואשר שבר
עליך את בלעם בן בעור
מפחור ארם נגדכם
לקללך: דברים כ ג ה
ויאמר המלך שאל
אתה בן מי זה העולם:
שמואל א יא ט

הגהות הב"ח

(א) נט' והא אהן לא
יחא עשאה שלמה (ב) טס
יחא לאולכוסא (ו) ויקו שאלו
תחית. ויני סיה ה"ק
ייל שאל: (ג) טס
טעמא דקרא על דבר
אשר: (ד) רש"י ד"ה
וסיפוק ליה וי"י. כי
סיה דאפילו הוי גיורת
הא הוי מצרית ראשונה
ואסירא ליה: (ה) תוס'
ד"ה מתיח וי"ח חל מלמתיח
מן העמים אשר נפלו
שמה וטשיע: (ו) בא"ר
תה אסיק עלייה: